

Bohoslužba na Veľkonočnú nedeľu – 17. apríl 2022

„V tom sa Ježiš stretol s nimi...”

Vzdych: „Tvoja moc a tvoja spravodlivosť, Bože, siahajú k výšinám. Vykonal si veľké veci, Bože, kto sa ti vyrovná? Dal si mi okúsiť mnohé súženia a biedy, no znova ma oživiš a vyvedieš z hlbín zeme. Zveľadiš moju dôstojnosť a znova ma potešíš“. **Amen** (Ž 71,19-21)

Pieseň: 200 – Kristus Pán z mŕtvych vstal...

Vzdych: Ježiš hovorí: „Nenechám vás ako siroty, prídem k vám. ¹⁹ Ešte máličko a svet ma už viac neuvidí. Ale vy ma uvidíte, pretože ja žijem, aj vy budete žiť.“ (Jn 14,18-19)

Suma ev.: „Keď sa teda hlása, že Kristus bol vzkriesený z mŕtvych, ako potom niektorí z vás hovoria, že niet zmŕtvychvstania? Ved' ak niet zmŕtvychvstania, ani Kristus nebol vzkriesený. Ak však Kristus nebol vzkriesený, potom je márne naše kázanie a márna je aj vaša viera... Ak iba v tomto živote máme nádej v Kristovi, sme najbiednejší zo všetkých ľudí. Kristus však bol vzkriesený z mŕtvych ako prvotina tých, čo zomreli“. **Amen** (1K 15, 12-14.19-20)

Pieseň: 413,1-3 – Kriste, Ty si ležal v hrobe...

Vzdych: „Smrť, kde je tvoje víťazstvo? Smrť, kde je tvoj osteň? Ostňom smrti je totiž hriech a silou hriechu je Zákon. No vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista!“ **Amen** (1K 15,55-57)

Lekcia: Mt 28,1-10 Vzkriesenie Ježiša

¹ Po sobote, keď sa brieždilo v prvý deň týždňa, prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob. ² A hľa, nastalo veľké zemetrasenie, lebo Pánov anjel zostúpil z neba. Prišiel, odvalil kameň a posadil sa naň. ³ Jeho vzhľad bol ako blesk a jeho rúcho biele ako sneh. ⁴ Strážcovia sa pred ním triasli od strachu a ostali ako mŕtvi. ⁵ Ale anjel povedal ženám: „Vy sa nebojte! Viem totiž, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. ⁶ Niet ho tu, lebo bol vzkriesený, ako povedal. Poďte, pozrite si miesto, kde ležal. ⁷ A rýchlo choďte povedať jeho učeníkom, že bol vzkriesený z mŕtvych a predchádza vás do Galiley. Tam ho uvidíte. Hľa, povedal som vám to.“ ⁸ Rýchlo odišli od hrobu a so strachom i s veľkou radosťou to bežali oznámiť jeho učeníkom. ⁹ Vtom sa Ježiš stretol s nimi a povedal: „Buďte pozdravené!“ Ony pristúpili, objali mu nohy a klaňali sa mu. ¹⁰ Vtedy im Ježiš povedal: „Nebojte sa! Choďte, oznámte mojim bratom, aby išli do Galiley. Tam ma uvidia!“

Modlitba:

Otče náš nebeský! Ďakujeme za tú radostnú správu, že Ježiš Kristus bol vzkriesený, veď je to dôkaz o tom, že naša viera nie je márna. Chválime Ťa za to, že do nášho často smutného, pochmúrneho a strastiplného života vnášas takú nádej, ktorá nás vie pozdvihnúť, posilniť a utvrdiť v tom, že sme na správnej ceste, ak Teba nasledujeme. Ďakujeme za radostnú udalosť veľkej noci, za všetkých, ktorí odvtedy svojím životom i odchodom z neho nám potvrdzujú, že dobré je byť Tvojimi dieťkami. A že mať vysporiadaný život, odpustené hriechy a istotu spasenia je vymoženosť, ktorú sme mohli prijať vo viere a ktorú sme dostali z milosti.

Ty vieš, čo všetko nám bráni v tom, aby naša radosť bola úplná, neobmedzená a trvalá. Preto ďakujeme, že znovu a znovu si môžeme pripomínať z Tvojho slova udalosti, ktoré potvrdili zmysel a jedinečnosť kresťanskej viery a ktoré aj nás osobne môžu posilniť a držať v pevnej nádeji a radostnom očakávaní. Veď smrť síce je náš nepriateľ, ale je premožená, jej osteň nám neuškodí, ak sme pod ochranou Ježišovej krvi.

Prosíme preto, povzbud' nás i dnes svojím slovom, aby sme sa utvrdili vo viere a vždy videli pred sebou, čo Pán Ježiš Kristus aj pre nás vykonal. Veď aj našou úlohou je reprezentovať Jeho slávu a moc na tomto svete. Nech teda táto radosť nás vedie k obnove života, aby sme aj sami vedeli potešovať, pomáhať a svedčiť o tomto víťazstve, nad ktorým ani hrob nemá moc. Pre Ježiša Krista, živého Pána prosíme, Duchom svojím pôsob v nás i teraz. *Amen*

Pieseň: 426 – *Už je hrob otvorený...*

„V tom sa Ježiš stretol s nimi...” (Mt 28,9)

Milí Bratia a milé Sestry,

Matúšova správa o veľkonočných ranných udalostiach je v detailoch veľmi jedinečná. Všimnime si, že hneď prvá veta hovorí o tom, prečo prišli tieto dve Márie k hrobu. Evanjelista nespomína vonné látky, masti, žiadne balzamovanie alebo iný plánovaný úkon, ktorý tamojší ľudia zvykli konať, aby tak prejavili úctu k nebohým. Bol to prejav piety. Ale hovorí: *„prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob“*.

Viem že tým trochu odbočím zo sledu udalostí, ale hneď takto na začiatku sa sem v tejto súvislosti tlačí do popredia otázka: Prečo, za akým účelom chodíme k hrobu na cintorín? Prezrádza to niečo aj o našej viere, alebo prístupe k smrti našich odišlých, čiže: o našej viere a o našom prístupe k vzkrieseniu? Ak nechceme pestovať kult zomretých či cintorínov, tak si vezmeme k srdcu tento prístup: *Ísť pozrieť sa na hrob*. Dbáť o poriadok, nezanedbať miesto odpočinku, ale nesústredovať sa príliš na trendy a spôsoby, ktoré sú pre mnohých akousi náhradou chýbajúcej nádeje na spasenie a viery vo vzkriesenie. Tiež to nie je miesto rozhovoru s mŕtvymi, ale keď už, tak nech je to rozhovor s vďakou – o nich – s Pánom.

Isteže ani tieto ženy neprichádzali s vierou a presvedčením o vzkriesení, ale ich nasledujúca skúsenosť je pre nás posilnením, že tam, na mieste, kde všetko hovorí o smrti, je víťazom predsa život. A Ježiš Kristus nás chce obdať vierou, ktorá je viazaná na Neho, na vzkrieseného a živého Pána. Mária Magdaléna a tá iná Mária tiež dospeli k tejto skúsenosti viery a naplnilo ich to radosťou.

Bratia a Sestry, ďalšia podrobnosť, v ktorej sa líši opis týchto udalostí u Matúša je tá, že sa niečo dozvedáme aj o tom, „ako“ sa to stalo, resp. o okolnostiach, po ktorých mohli ony ako prichádzajúce ku hrobu, nájsť kameň odvalený a hrob otvorený. *„A hľa, nastalo veľké zemetrasenie, lebo Pánov anjel zostúpil z neba. Prišiel, odvalil kameň a posadil sa naň. Jeho vzhľad bol ako blesk a jeho rúcho biele ako*

sneh“. Matúš píše o veľkom zemetrasení – a my vieme, že zemetrasenie je v Písme vždy prejav Božej moci. Bol to teda zásah z hora, i keď nevieme ako, ale malo to viditeľné znaky. V žalmoch, u prorokov, ba i v Novej zmluve sa často opisuje Božie zjavenie a Jeho príchod v sprievode zemetrasenia či iných prírodných javov, ako prejavu Jeho moci.

Tu Pánov anjel zostúpil z neba, prišiel, odvalil kameň a posadil sa naň. Bol toho niekto priamo očitým svedkom? Niečo z toho určite prežili ženy a museli prežiť aj členovia stráže. S istotou sa to však stalo, lebo kameň bol odvalený a anjel tam sedel. Jeho vzhľad bol nie ľudský, ale nebeský – *bol ako blesk a jeho rúcho biele ako sneh*. Avšak najpodstatnejší bol odkaz, ktorý anjel povedal ženám. Totiž *strážcovia* – ktorí mali dohliadať na zapečatený hrob, aby sa tam nič neudialo – *sa pred ním triasli od strachu a ostali ako mŕtvi*, avšak pre ženy nebol ich strach paralyzujúci. Naopak, slová anjela ich dokážu nabiť nádejou, radosťou a mobilizovať ich: *„Vy sa nebojte! Viem totiž, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo bol vzkriesený, ako povedal. Poďte, pozrite si miesto, kde ležal“*. – Ved' ony počujú radostnú správu! *Niet ho tu, lebo bol vzkriesený!* Členovia stráže sa právom boja, ale vy sa nebojte, nemáte na to najmenší dôvod. *Hľadáte ukrižovaného Ježiša, ale môžete nájsť zmŕtvychvstalého, víťazného Krista*.

V správe o tom, „ako“ sa to stalo, však chýba jeden moment, o ktorom sa Matúš ani len nezmieni: Kedy a ako vyšiel Ježiš z hrobu? Kameň bol odvalený, cesta voľná – ale nikto z tam prítomných nevidel Ježiša vychádzať z hrobu. Nikto nebol toho svedkom. Aj ženy iba počujú zvesť, že nie je tu, bol vzkriesený. Avšak práve to, že *bol vzkriesený*, je výraz toho, že vzkriesenie Krista sa stalo Božím zásahom! To zároveň znamená, že On nepotreboval mať kameň odvalený a voľnú cestu, Jeho vzkriesenie už samotné bolo nad zákony fyziky a nebolo na ne viazané. Teda ani spôsob, akým sa to stalo, nemusel mať pre ľudské zmysly sledovateľnú formu.

Bratia a Sestry, jednoducho môžeme povedať, že odvalenie kameňa a otvorenie hrobu nepotreboval pre svoje vzkriesenie Pán Ježiš, ale potrebovali to vtedajší svedkovia, medzi ktorými boli ako prvé tieto dve ženy. A to potrebujeme odvtedy aj my, ako znázornenie, zviditeľnenie a potvrdenie faktu, ktorý je od počiatku cirkvi základným kameňom kresťanskej viery: Ježiš Kristus bol vzkriesený – a dokladom toho je odvalený kameň a prázdny hrob.

A tak sme svedkami toho, že ženy, ktoré sa išli pozrieť na hrob, uvideli oveľa viac. Videli, počuli a uverili a tak získali novú nádej a radosť, o ktorú sa museli podeliť s ostatnými. Anjel ich k tomu aj vyzýva: *A rýchlo choďte povedať jeho učeníkom, že bol vzkriesený z mŕtvych a predchádza vás do Galiley. Tam ho uvidíte. Hľa, povedal som vám to.*“ O čom majú ženy svedčiť? Lepšie je, ak sa budeme pýtať: O Kom majú svedčiť? V žiadnom prípade nie o sebe, nie o svojich pocitoch, dojmach, zážitkoch, činoch a vlastnej dôležitosti. Ale o tom, že ukrižovaný Ježiš bol vzkriesený a pripravil stretnutie pre svojich. Ich svedectvo má byť o Pánovi Ježišovi Kristovi. Vtedy zažijú stretnutie, pri ktorom sa môžu sami presvedčiť o pravdivosti tejto správy. Tieto ženy budú teda zvestovateľkami správy, ktorá odoženie všetky pochybnosti, sklamanie,

bolesti a smútok. Pretože Ježiš bol vzkriesený, zvíťazil nad smrťou a podľa Ducha svätosti je ustanovený vzkriesením z mŕtvych ako Boží Syn s mocou (Rm 1,4)

Ženy si vypočuli slová anjela a uverili. Rýchlo odišli od hrobu a so strachom i s veľkou radosťou to bežali oznámiť jeho učeníkom. Ich strach je snáď pochopiteľný, ale nie je to ich dominantný pocit. Predsa majú neopísateľnú radosť, ktorá im dodá aj potrebnú smelosť a odvahu. Dovršenie udalostí je zahrnuté v nasledujúcej vete: *Vtom sa Ježiš stretol s nimi a povedal: „Bud’te pozdravené!“* To dovršenie je totiž stretnutie s Pánom Ježišom, ako potvrdenie ich viery. Prv uverili, nato videli, potom sa aj presvedčili. Pán Ježiš ich takto posilnil a uistil o tom, že je to pravda. A ten prvý deň týždňa sa stal aj prvým dňom ich potvrdenej a obnovej viery, prvým dňom toho života, keď už mali istotu, kto je ich Majster, koho v Ňom majú - a to všetko úplne prevrátilo ich život naruby, pretože v čo ony ani len dúfať sa neodvážili, sa stalo realitou. Ježiš žije a je víťazom nad smrťou.

Milí Bratia a milé Sestry, toto stretnutie je možné prežívať všetkým, ktorí berú vážne odkaz o vzkriesení Ježiša Krista; ktorí tak majú istotu, že poznajú tú najlepšiu správu, akú kedy človek počul, a odhodlajú sa ju nielen prijať, ale aj zvestovať. Platí totiž, že Ježiš prichádza, ide oproti, aby sa stretol s tými, ktorí sa rozhýbu, aby boli Jeho poslami. On sám, svojou prítomnosťou a svojím slovom, dáva potvrdenie a pečať na pravdu, ktorú prijali. Nech takéto stretnutie so živým Kristom nás dnes obnoví, posilní a naplní skutočnou nádejou a radosťou. *Amen*

Modlitba:

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme, že tam, kde je Tvoje slovo prijaté s vierou, Ty sám potvrdzuješ jeho platnosť svojou prítomnosťou. Ďakujeme, že správa o Tvojom vzkriesení otvára novú éru pre Tvojich nasledovateľov, však je to potvrdenie ich viery. Ďakujeme za zvesť o otvorení a prázdnom hrobe, že je to pravá nádej pre nás smrteľníkov, ako aj povzbudenie, aby sme v tejto viere s Tebou chodili počas svojho života, aby sme mohli tento odkaz potvrdený svojím životom tu po sebe zanechať pre tých, ktorých si nám zveril.

Prosíme, odpusť nám všetky mudrovania, pochybnosti, zlyhania. Odpusť, že sme tak slabí vo viere, že často strach v nás premáha radosť, ktorou nás Ty chceš obdať. Odpusť, ak svojím správaním sme iných odradili od Teba, pretože náš život nebol presvedčivý a vierohodný. Zmiluj sa nad nami a obnov naše srdcia, naše duše, a veď nás k poslušnosti.

Predovšetkým Ti prinášame tých, ktorí túto vieru a nádej nepoznajú, možno aj kvôli nám... Zmiluj sa nad nimi, aby ich Tvoj Duch svätý našiel a pôsobil v nich. Modlíme sa za truchliacich, ktorí majú čerstvé skúsenosti so smrťou, aby hľadali a prijali nádej a potešenie práve z Tvojho kríža a prázdneho hrobu. Buď blízko k tým, ktorí si uvedomujú, že sú na odchode z tohto života, aby sa vedeli chopiť tejto nádeje, podrž a posilni ich, ak by klesali vo viere. Prosíme za nemocných, opustených, utekajúcich, trpiacich hrôzami vojny, za tých, ktorí nemajú možnosť bezstarostne

oslavovať. Priviň nás všetkých k sebe a obdaruj svojou láskou. Zo svojej nekonečnej milosti, vypočuj nás. *Amen*

Otče náš...

Požehnanie:

Pieseň: 413,5 – *Ó, Pane Ježišu, milý...*